

מחזיונות יחזקאל על נהר כבר

א. חזון התנין

בְּשָׁנָה הַשְּׁלִישִׁית לַגָּלוּת הַמֶּלֶךְ יְהוֹיָכִין
רָאִיתִי תַנִּין עַל נְהַר כְּבָר.
וְרוּחַ אֲדוֹנִי בִּי עָבַר,
וַנִּתְּנֵנִי בְּשָׁנֵי הַתַּנִּין – –

וַתְּהִינָה כְּסוּפּוֹת וּקְצוּבוֹת,
כְּלָבִי הַכּוֹסֵף אֶל חֲזֵהוּ,
וּבְשִׁטָּף לְחִשְׁתִּי: "זֶהוּ",
נִמְסַר אֶל שְׁפָתָיו הַטּוֹבוֹת –

וְגוֹפּוֹ הַגָּדוֹל סָבְבָנִי,
מִרְעִיד מְצוּלוֹת עֲצָמִי,
וּבֶן־רָגַע בִּלְעוּהוּ הַמַּיִם,
וּבֶן־רָגַע אָמַר אֲדוֹנִי –

"בֶּן אָדָם, הַתַּנִּין הַזֶּה, בֵּית יִשְׂרָאֵל הוּא –"

וְאֶצְעֵק – לֹא, לֹא עוֹד מִשָּׁל!
אֲדוֹנִי, תִּנְנִי שְׁנִית אֶת גּוֹפּוֹ הַנִּמְשָׁךְ
חֲלָקֶלֶק, אֶת גּוֹפּוֹ הַמְרֻשָּׁל,
הַתִּמְסַח הַנִּסְךְ, הַנִּמְסָךְ – –

בְּאֶלֶף צוּרוֹת אוֹתִי אֶתֶּה צָר,
אֶלֶף גּוֹיֹת עַמִּי תַעֲזֹב.
אֵל נָא תֹאמַר לִי עוֹד בֵּית יַעֲקֹב,
אֵל נָא תֹאמַר לִי כְּבָר – – –

שָׁקַט עַל נֶהַר כְּבֹד,
בְּבוֹאָה מְעֻטָּלָה, בְּלִי דַמּוּת.
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לְגָלוּת,
וְהָ עָבַר.

ב. חזון החיה

בְּשָׁנָה הַשְּׁנִיָּה לְגָלוּת הַמֶּלֶךְ יְהוֹיָכִן – – –

הָרָאֲנִי חַיָּה הַדּוֹרָה
וְלֹה אַרְבַּע פָּנִים:

פָּנֵי אֲמִי לְהִנָּה,
וּפָנֵי מוֹרְתִי לְשֵׁם,

וּפָנֵי עֵלָם מְדִיף לְהִנָּה,
וְאִשָּׁה נְדַחַת לְשֵׁם.

וְכִלְבָּה מְפֻרָּסֶת לְהִנָּה,
וְעוֹלִל מְשִׁתָּלַח עַל דָּד –

וּפָנֵי זֹו הַלּוֹחֶשֶׁת לָאוּ,
וְאֲנִי אֲמֹרְתִי אֲבֵל,

וּפָנֵי זֹו הָאוֹמֶרֶת הֵן,
וְאֲנִי נְסוּגוֹתִי לְשׁוֹא –

וּפָנֵי לִילָה עוֹלָה מִסְדָּקִי
הַלֵּב הַמְסָלֵל בְּאִבּוֹ,

וּפָנֵי בִקְר עוֹלָה כְּצִפּוּי
עַל הַסֵּתֶם הַנִּסְתָּם בְּקֶרְבּוֹ,

וּפְנֵי נְשִׁיקָה חֲתוּמֹת סֶף־תִּים
וּפְנֵי־מִתְרַחֶקֶת לְשֵׁם – – –

הַנִּבָּא לַחֲיָה, בֶּן אָדָם,
הַנִּבָּא, אָמַר ה',

וְאָמַר – הֲלֹא אֶלֶף פָּנִים לַחֲיָה
אֵל מִי אֲנִיבָא, ה'?

בְּאֵילוּ עֵינַיִם אֲבִיט,
מִי יִבִּיט בְּעֵינַי?

הֲלֹא תִרְאֶה, יְחֻזְקָא?
אוֹתָם הַפָּנִים הַמָּה,

אוֹתָם הַפָּנִים
כָּלָם.

וְאָמַר, ה' אֱלֹהִים – – –
אִם אוֹתָם הַפָּנִים הַמָּה

מִדּוּעַ רַבִּים כָּל כֶּךָ?
וַיַּעַן ה': לֹא רַבִּים הֵם,

אַתָּה הַבּוֹדֵד,
בֶּן אָדָם.

ג. חֲזוֹן מִן הַגּוֹלָה תֵּל אֲבִיב

יְחֻשֶׁךְ יֶרֶחַ שְׁאִינָנוּ אֶפְרָיִם,
תְּחֻשֶׁךְ שֶׁמֶשׁ שְׁאִינָנָה פִּיָּה
יְחֻשְׁכוּ כּוֹכָבִים שְׁאִינָם עֵינֶיהָ.

יְחַשֵּׁךְ כְּבִישׁ אַחַת, לוֹ אֵךְ נִתְפָּרֵדוּ
פְּרוּרֵי אֶסְפֵּלֵט הַשְּׁחֹרִים שְׁלוֹ
בְּזֶה אַחֵר זֶה, שֶׁהוּא בִּינֵינוּ.

יְחַשְׁכוּ הָעֵלִים הַשְּׁקֵרָנִים,
הַנְּשָׂאִים בְּרַחוּבוֹת מְאֻלֵּיהֶם,
כְּאִלוּ יֵשׁ רוּחַ בְּעוֹלָם.

תַּחֲשַׁכְנָה עֵינֵי הַמְּרֹאוֹת לִי
אֶת כְּעוֹר הָעִיר הַחִיצוֹנִית
וְלֹא אֶת מְתִיקוֹת הַנֶּפֶשׁ.

תִּלְשְׁנִית שְׁלִי, בְּרוּכָה
מִנְּשִׁים רְחוּקוֹת,

תִּלְשְׁנִית שְׁתִּלְשֵׁת
אֶת אַחִיזְתִּי מֵעַמִּי –

אִם אֶהֱבֶה אוֹתָךְ וְלוֹ עוֹד מְעַט,
אָנָּה יִנְשְׂאוּ הָעֵלִים?

ד. חזון הטל

הַטֵּל שְׁבוּר יוֹרֵד לְאָרֶץ מִן הַכּוֹכְבִּים,
אֶסְף אֶת הַטֵּלִים, בֶּן אָדָם, אֶסְף אֶת הַטֵּלִים.
וַיַּחְזֵק אֶל מְלִקֵּט אֶת הַטְּפוֹת בִּכְף יָדוֹ, בְּמִגְפִּים
שֶׁל דּוֹנֵג הוּא מְלִקֵּט אוֹתָם, אֲבָל
הַמִּים אֵינָם חוֹבְרִים עָצָם אֶל עָצְמוֹ, אֵינָם מִתְגַּבְּשִׁים.

מוֹצָקִים הֵמָּה, ה', אוֹמֵר יַחְזִיקָאֵל.

לֹא. אָמַר ה'. תִּקְוֹתֶיךָ אוֹטְמוֹת אֶת הַמַּיִם.
הִנֵּחַ לָהֶם, לַמַּיִם, בֶּן אָדָם! הִנֵּחַ לַיָּאוֹשׁ.
מָרִים וְקָשִׁים נִהְרֹת בְּכָל הַיְּתוּמִים.

וְה' אֹמֵר,
הָשִׁב אֶת הַטֵּל, בֶּן אָדָם! הָשִׁיבֵהוּ הַשְּׂמִימָה.
כָּשֶׁם שְׁטָפוֹת אֵלֶּה לֹא יִחְזְרוּ לְמִקְוֵן
כִּי אֵין יִחְזַקְאֵל שָׁב אֶל נִשְׁמָתוֹ.

וְהַלִּילָה לִילָה, וְהוּא עוֹמֵד וְצוֹפֶה אֶל הַטֵּל,
וְה' צוֹחֵק נִבְזָה – בֶּן אָדָם, בֶּן אָדָם, מָה אַתָּה אֹמֵר?
צוֹפֶה נִתְתִּיךָ, בֶּן אָדָם, אֶל הַטֵּל. מָה אַתָּה אֹמֵר?
הִבֵּט לִי בְטֵל וְנִבָּא נְבוֹאוֹת, בֶּן אָדָם.